

Nihdy njechał zymu tamać —
 Kajka ryčerka to bě!
 Štó jej' zamki je móhl zlamać,
 Zasuwy a ryhele?

Chor.

Z wokatej a próšnej křidu
 Mošk tež běly saješe:
 Duž ji njehotujće hidu,
 Hdyž dha nětko wot nas dže!

19. Džěcacy swět.

(z. w. v.)

Leći zyma žahadlica
 Prostu smuhu do kraja;
 Wětr sej bjerje poľne lica,
 K pomocy ju přewodža;
 Khudym z ćėsnej starosću
 Lehnjetaj so před khěžu.

Mjez tym lóšt so džěćom spori;
 Z halekacej radosću
 Tu sej črjódka muža twori,
 Přetworu najsměšnišu;
 Tam ze sněhom kulkuja,
 Horce bitwy wudžerža.

Hory, brjohi zhromadźuja
 Njesprócniwych sankarjow,